

en, der følger: at Staten i sin Opkrævning giver Anledning til saa overordentlig store Uligheder; thi det er dog klart, at det ikke kan hjælpe mig, at jeg slipper med at betale 1 pCt. iaar, naar jeg paa Grund af, at Andre, som ogsaa skulde betale 1 pCt., men kun betale det Halve, fordi man har taget feil i Beregningen af Indtægten, til næste Aar maa bære min Andeel af de Hundrede Tusinder, som man ikke fik ind i dette Aar, altsaa betale større Skat, en større pCt. Det er den store Ulempe ved et Skattesystem, som ikke forud er saa fuldstændigt bearbejdet, gjennemtænkt og prøvet, at man kan vente, at det virkelig vil føre til de Resultater, man ønsker. Deri haaber jeg derfor ogsaa, at Alle ville samstemme med Finantsministeren, at, naar vi engang maatte optage Procentsystemet, vil § 6 blive optagen deri i en eller anden Stikkelse. Jeg kan nemlig ikke være enig med den ærede Ordfører deri, at, saaledes som Stemningen har været i Thinget, ville vi, naar det nu opgives, aldrig komme tilbage til Procentsystemet. Det er det rigtige og det sunde System, vel at mærke, naar man har forberedt Sagen alvorligt; men indtil da bør vi give en overordentlig Bevilling, vedtage en overordentlig Skat — thi det er jo saaledes, at den høitærede Finantsminister har opstillet Forslaget — for en begrændset Tid, og ved at betegne Bevillingen som en overordentlig Skat, sige vi netop, at Finantsministeren maa komme igjen med et andet Forslag. Nu vil jeg tilstaae, at der er faldet besynderlige Udtalelser derom fra det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. N. Hansen), Udtalelser, der synes mig at vise, at han fuldstændigt har misforstaaet Sagen. Han har bestemt ikke læst Lovforslaget igjennem, slyndt han er Formand i Udvalget, eller idelmindste forstaaer jeg ikke, at han kan have gjort det. For det Første sagde det ærede Medlem, at ved Contingentsystemet er der slet ikke Tale om den intercommunale Beskatning; men er det dog ikke klart, at, naar vi ligne paa et Sogn 1,000 Rigsdaler og dette Sogn for at staae disse 1,000 Daler tilveie kan opkræve Skat af de Eiendomme og Tiender, der ligge i Sognet, selv om Eieren hver udenfor dette, at der saa

virkelig finder en intercommunal Beskatning Sted. At det ikke er en Communalstat, som opkræves, kan ikke berøbe det Charakteren af intercommunal Beskatning (S. N. Hansen: Her er jo Tale om Statsstat!) ja, ganske rigtigt, men det er en Statsstat, som faaer en intercommunal Virkning. Men dernæst er der et andet Punkt blandt dem, der fremhævedes af det ærede Medlem, som jeg tilstaaer har overrasket mig i endnu højere Grad. Der er en Bestemmelse her i Lovforslaget, som viser, at man har bearbejdet Contingentsystemet omhyggeligere — Mere vil jeg ikke sige — end Procentsystemet. Den indeholdes i en Paragraph, som det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds synes slet ikke at have lagt Mærke til, og som retter en stor Deel af de Feil, der fandtes i den forrige Krigsskatslov, — Feil, som jeg forøvrigt ikke nærmere skal gaae ind paa. Det er ganske vist, at der er lignet paa en høist mærkværdig Maade, i flere Sogne og paa en saadan Maade, som stod i Strid med Krigsskatsloven; men i dette Forslag findes en § 22, som lyder saaledes: „Rigningen skal altid forelægges Overstattecommissjonen til Prøvelse, naar den Procent, hvormed Skatteindtægten i en Commune bebyrdes, overstiger 2½.“ Det, der kræves, er i det Hele 2 pCt., naar man tænker sig, at der skal udredes en Skat af 1 pCt. om Aaret, og det er altsaa i Paragraphen bestemt, at, naar Procenten bliver højere, nemlig naar den bliver 2½ pCt. — altsaa 1½ pCt. om Aaret —, saa skal Sagen ubetinget for Overstattecommissjonen. Det er dog aabenbart, at de store Ubilligheder og Uligheder, som tidligere fremkom, og som forøvrigt, hvad det ærede Medlem meget godt maa vide, især maae tilskrives Hartkornsskatten, der var sammenblandet med Indkomstskatten, ikke paa nogen Maade ville kunne fremtræde saaledes, som Loven nu er bleven affattet i Landsthinget. Altsaa her er virkelig et sundt og godt Correctiv, forsaavidt Communer skulde faae Lyft til og vilde driste sig til lige mod Loven og imod alle opstillede Regler, efter det ærede Medlems Anviisning, at benytte en Formue- og Leilighedsbeskatning, istedetfor den i Loven foreskrevne Indkomstbeskatning.